

Sygn. akt IV CSK 59/21

POSTANOWIENIE

Dnia 17 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku G. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w N.
przy uczestnictwie T. D. i D. S.
o pozbawienie uczestników prawa prowadzenia działalności i pełnienia funkcji
określonych w art. 373 ust. 1 prawa upadłościowego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 listopada 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania T. D.
od postanowienia Sądu Okręgowego w O.
z dnia 26 czerwca 2020 r., sygn. akt V Ga [...]

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od uczestnika T. D. na rzecz wnioskodawcy kwotę
240,00 (dwieście czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparł wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na jej oczywistej zasadności.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem judykatury, odwołanie się do przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej wymaga przedstawienia, w czym wyraża się "oczywista zasadność" skargi oraz argumentacji wykazującej, że istotnie skarga jest oczywiście uzasadniona. Chodzi tu o wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia prawa materialnego lub procesowego, polegającej na jego oczywistości widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, nie publ.). Celem sformułowania powyższej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest wykazanie jedynie oczywistego naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacji, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2012 r., III SK 16/12, nie publ.).

Treść uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przekonuje o jej oczywistej zasadności. Okoliczności wskazane przez skarżącego nie usprawiedliwiają takiej oceny zaskarżonego orzeczenia. Sąd Najwyższy nie dopatrył się rażącego naruszenia powołanych przepisów, widocznego *prima facie*. Brak jest jakichkolwiek podstaw, aby twierdzić, że w niniejszej sprawie doszło do oczywistego naruszenia prawa.

Ponadto, mając na uwadze, że uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania sprowadza się do kwestionowania rzetelności opinii biegłego, należy przypomnieć, że podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Ubocznie należy wskazać, że dopuszczenie dowodu z dodatkowej opinii biegłych może być uzasadnione jedynie w razie potrzeby, która nie może być wynikiem jedynie niezadowolenia strony z niekorzystnej dla niej opinii już przeprowadzonej. Sąd nie jest obowiązany dążyć do sytuacji, w której opinia biegłego zostanie zaakceptowana przez strony; wystarczy, że opinia jest

przekonująca dla sądu. Sama odmowa przez sąd dopuszczenia dowodu z dodatkowej opinii biegłego nie może stanowić o oczywistości naruszenia przepisu (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 grudnia 2020 r., sygn. akt II UK 10/20, nie publ.). Artykuł 286 k.p.c. nie przewiduje obowiązku uzupełnienia już sporządzonej opinii czy to na piśmie, czy też w formie ustnej do protokołu rozprawy w każdym przypadku. Z przepisu tego nie wynika bezwzględny obowiązek dla sądu dopuszczenia dowodu z kolejnej opinii innych biegłych. Przepis ten pozostawia sądowi decyzję co do tego, czy opinia wymaga dodatkowych wyjaśnień ze strony jej autora, a także, czy wyjaśnienia te powinny być złożone w formie ustnej, czy w formie pisemnej (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2021 r., sygn. akt II USKP 19/21, nie publ.).

Mając powyższe na uwadze nie można uznać, że przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania została w sposób właściwy wykazana.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).